The image shows the front cover of a book. The spine is maroon and has a light green rectangular label. The main cover is brown with a marbled pattern of dark brown veins. A small white label with the handwritten number 'A-431' is located in the bottom left corner of the cover.

A-431

arch. exs.

A

A-431

26528

6799
96
Paulus Börwemaast,

mit me bealega.

Lieder aus der Schworbe,

mehrstimmig.

G e s i m e n n e j a g a o .

Tartus.

A-431
S. Laakmanni nodi-strük, ja seälsammas ka müälse.
1864

Bibliotheca
universitatis
Dorpatensis

A 434.

Am
Laulus Sörwemaalt,

mit me bealega.

[Körper, Martin]

Lieder aus der Schworbe,

mehrstimmig.

12115

G s f i m e n n e j a g a o .

Dartus.

Q. Laakmanni nodi-strük, ja seälsammas ka müasse.

Von der Censur gestattet.
Dorpat, den 16. Mai 1864. (Nr. 50.)

2/26528

Smlaudin 42

1. Karjatse laul. Hirtenlied.

1861.

Rõõmsaste.

Ma ol = len wei = ke kar = ja = ne, Mul lo = dud laul = ja keel, Sest lau = lan kui üks
lõ = u = ke, Sa rõ = mus min = no meel.

Ma taeva watan üllesse,
Siis tulleb mele se,
Et seal üks hea karjane,
Ma temma talleste.

Sind, kallid taewa karjane,
Ma tännan süddamest,
Et hoiad, kaitseb heldeste
Mind omma tallest.

2. Nido laul. Näherlied.

1862.

Varrajalt.

Wõt = ke wil = kat wil = jast wäl = ja, Sub = ba jäl = le niit on kä, Wõt = ke lei = wa

tot ka lig = gi, Lät = ki laul = des ni = do = le.

Wiffat nidab, rohhi heidab
Päike paistab kennaste,
Nütkad laulwad, linnud kuulwad,
Mets sest köllab kennaste.

Wiffat nidab, rohhi heidab
Lilled langwad mahha ka.
Steige ilma au ja illo
Nenda langeb nobbest ka.

W. Lönn 9

3. Kätki laul. Wiegenlied.

1861.

Tasfa ja vehmeit.

Mag-ga mo po = eo = ke Kal = li = ke sa, Lin = nud ka met = sas jo mag = ga = wad
Sil-mad te kin = ni ja ui = no sa ka,

seäl, Mag-ga, ma wal-wan so kät = ki ees teal.

Poeoke, weel on sul kullane aeg,
Pärrast kül tulleb sull' mullane aeg,
Pärrast oh tullevad murred sull' ka,
Siis ei sa rahholist maggada sa.

Inglid seält üllewelt, kennad kui sa
Tullevad seia sind rõmustama,
Pärrast so jure kül tullevad ka,
Silmist sul pissarat kuivatama.

Magga, mo poeoke, tulleb ka ü,
Emma kül silmad sin kinni ei te,
Digo aeg hilline, warrane ka,
Armastus aeab mind walwama ka.

4. Kewwadene laul. Frühlingslied.

1863.

Kaunis rutto.

Meil kät = te jõud = nud kew = wa = de, Müüd met = sas lau = lab lin = no = ke, Müüd
mer = res män = gib kal = la = ke, Müüd kar = jas kar = gab tal = le = ke.

2. Meil kätte jõudnud kewwade!
Müüd bitseb lahke lillike,
Müüd lehtab kenna kassike,
Müüd tilgub maggus mahlake,

3. Meil kätte jõudnud kewwade!
Müüd taewas selge, sinnine,
Müüd paistab päike sojaste,
Müüd merri kulla sarnane.

4. Meil kätte jõudnud kewwade!
Keik linnud laulwad lahkeste,
Keik lomad liikwad rõõmsaste,
Kuis ma siis wait jään üksine!

5. Mul lodud ka mo healeke,
Mul lodud ka mo jallake,
Sest hüppan kui üks talleke,
Ja laulan kui üks lõuke.

5. Kütti laul. Wiegenlied.

1862.

Pitkalt ja pehmelt.

Mo tü = tre = ke, sa kal = li = ke, Müüd mag = ga kät = kis ken = nas = te, So em = ma
vi = ge ho = le = ga. Sind wõt = tab wal = wa = da.

2. Mo tütreke, sa kallike
Eg olle meie üksine,
Üks illus ingel meiega
Siin weiffes toas ka.

3. Mo tütreke, sa talleke
Ka taewas talleb nähhakse,
Seäl igga täht üks talleke,
Ja ku neil karjane.

4. Mo tütreke, sa talleke,
Sul taewas ka üks karjane,
Üks hea kallis karjane,
Sa temma talleke.

5. Mo tütreke ja taimeke,
Seäl taewas paradisi ke,
Seäl saad sa lord ka bitsema
Kül taewa illoga.

6. Kirgo kellad. Die Kirchenglocken.

1862.

Piazzati.

Kõr-ges tor-nis kir-go kel-lad! Kõr-ges tor-nis kir-go kel-lad, Kal-lib kel-lad hin-ga = te:

On meil rõ-mo, on meil wal-lo, Siis te healt seält an-na = te.

2. Wassest, tinnast tehtud teie,
Siiski südda teie sees,
Rõmo heale, halke heale,
Tete, kuidas luggu ees.

3. „Tulge tenna, tulge tenna“
Pühapäeval teie heal.
„Tulge tenna, taeva värraw
Tehhakse teil lahti teal.“

4. „Minge koeo, minge koeo“
Pärrast kirgo teie heal,
„Taewa manna saite süa,
Tännago nüüd meel ja keel.“

5. „Ärge nutke, ärge nutke
Taewa waatke illesse“
Nenda teie hellisete,
Kui me furno mattame.

6. Tulleb ferd ka minnul miina,
Kurjast ilmast lahkuda,
Siis te jälle hellisete
Ei teid kusen enam ma.

7. Kõrges tornis kirgo kellad,
Sate ikka hellisma,
Kui ka meie keik ferd läinud
Omme hauda hingama.

7. Summalaga jätminne. Der Abschied von der Heimat.

1863.

Gallebäst.

Nüüd Sum-ma-la-ga Sa-re-ma, Mo-me-lest kei-ge kal-lim ma, Nüüd wõe-ra
(is-sa-ma)

ma-le läh-hän ma, Ja sin-nust pe-an lah-ku-ma.

2. Nüüd Summalaga wannemad,
Oh olge terve, kallikud!
Et kaswataksid murrega
Mind, õppetaksid holega.

3. Nüüd Summalaga maeake,
Kus sündisid ma ilmale,
Kus lapse põlvnes ellastin,
Ja lapse kombel mängisid.

4. Nüüd Summalaga merreke!
Sa suur ja sügaw, sinine,
Kus jõudsin foga, laewote,
Ja püüdsin sind, oh kallake.

5. Nüüd Summalaga kirgoke,
Mo-melest wägga kallite,
So sees ma käisin saggele,
Ja leiba leidis hingete.

6. Nüüd Summalaga kirgoaed,
Kus hingawad mo ommaksed,
Ei tea ma, kas wõeral maal
Mind maetaks, wõi ommal maal.

7. Seft teadmatta, kas tullen ma
Weel taggasi, mo isfama!
Kui agga saan ferd taewasse,
Siis isfamaal ma tweste.

8. Laulo wäggi. Die Macht des Gesanges.

1863.

Zullifelt.

Oh lau-lo heal, oh laulminne, Sa Lo-ja ar-mas andminne, Sa hai-ge ha-wa par-ran-dad, Sa
kur-ja waimo koh-hu-tad, Meil lo-dud laulja lii-no keel, Sest laulgem kun-ni kus-tub meel.

2. Oh laulo heal, sa taewa and!
Kuis olled sa meid rõmustand!
Sa murre pilved kautab,
Ja murre laened waigistab!
Meil lodub laulja liino keel,
Sest laulgem, kunni kustub meel.

3. Oh laulo healed, laulo wäed,
Te' ollete kui förged mäed!

Kui mäed paistwad kaugele,
Ni healed kuuldaks kaugele,
Meil lodub laulja liino keel,
Sest laulgem, kunni kustub meel.

4. Kui Ihu laulab pilwe pealt,
Ni laulame siin pilwe al!
Kui käggo kufub pude pealt,
Ni laulame siin pude al.

Meil lodub laulja liino keel,
Sest laulgem, kunni kustub meel.

5. Meid on üks weike seltsike,
Kui sures merres sarele,
Dh jägem kokko kindlaste,
Et merri meid ei mattage.
Meil lodub laulja liino keel,
Sest laulgem, kunni kustub meel.

9. Kirik merre äres. Das Kirchlein am Meeresstrande.

1861.

Parrajalt.

Mis kir-go ke seal mä' peal nähha-se?
Kül wei-fe siis-ki pais-tab kau-ge-le? Wat mer-re ä-res sei-sab temma seal, Ei lan-ge
lae-ned siis-ki tem-ma peal, Ei lan-ge lae-ned siis-ki tem-ma peal, Ei lan-ge lae-ned siis-ki tem-ma peal.

2. Mo wannemate kirik, kostan sull,
Ei kenna, siiski teige kallim mull.
Sest temma sees ni selgest kuultakse,
Kus kitsas te käib taewa üllesse.

3. Ta kellad weiked, siiski hellebad,
Ni lahkest pühapäwal hüavad:
„Dh tulge tenna, tulge kirgole,
Siin taewa maggust manna maitsege.“

4. Kui laudo käies watan torni peal.
Siis ikka mul, kui olleks kuulda heal:
„Ma ollen taewa pole näitja sörm,
Dh kule mind, sa waene muld ja põrm.“

10. Mo isjama. Mein Vaterland.

1862.

I. Sulliselt.

Kus on mo kal = lis is = sa = ma? Kus wai = nal seal, Kus Muh = ho = ma, Küil om = ma

tah = he ui = so = ga, Sa sil = le sil = la = maan = te = ga? Ep ol = le seal, ep ol = le

II. Nutteminne.

seal, Mo is = sa = ma on kal = lim weel! Kus on siis min = no is = sa = ma! Müüd tah = han

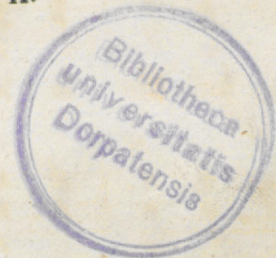
*hõwem
lovee, 37*

sed = da nim = me = ta, Siit Sal = mi fil = last Sä = re = le, Kus hal = lid ri = ded kan = taf = se,

Jah siin ta on, jah siin ta on, Siin on mo kal = lis is = sa = ma.

Teised salmid leiad Sõrwema Wüfesse seest, mis Kuresare liinas Jürgensi ramato podis mitasse. 1 — 10 salmist sadik lauldakse I wiisi järrel; 11 ja 12 salm II wiisi järrel.

Die übrigen Verse siehe in der Schworbischen Lerche; zu haben in Arensburg in der Jürgens'schen Buchhandlung. Vers 1—10 werden nach I gesungen, Vers 11 und 12 nach II.

11. Süggijene laul. Herbitlied.

Fallerleben.

Varrajalt.

Kus on lil = li = kes = sed jä = nud, Jä = nud om = ma il = lo = ga? Om = ma il = lo
on nad heit = nud, Heit = nud, närt = sind rut = to = ga!

2. Kus on püde illo jänud,
Mis neid kattis kunnaste?
Pudest lehked pudbijenud,
Tuul neid aiab laiale.

4. Ni ka minna ärranärtsin,
Kuida lehked, sillike!
Ni ka minna ärralähhan,
Išsamale üllesse.

3. Kus on lauljad linnud jänud,
Lükenne, kaggok?
Lauljad linnud ärraläinud,
Ärraläinud kaugele.

12. Kewwade ootminne. Frühlingssehnsucht.

Deutsches Volkslied.

Varrajalt rutto.

Jö = ua kät = te kew = wa = de, Ig = gaw meil jo ot = tes,
Jö = ua jäl = le kal = li = ke, Meid keik rö = mus = ta = des. Eh = hi = ta nüüd Mar = ja = ma
En = nast ken = na eh = te = ga, Kew = wa = des = se ku = e = ga, Ken = naks pru = diks jäl = le.

2. Tulle; tulle linnok,
Omme laulo laulma!
Lenna, lenna nobbeste
Meie jure jõua!
Rutta lahke lüke!
Pöllud lumest lahti jo,
Rutta kallis kaggok!
Pea paeod haljad!

3. Lõuse lahke sillike,
Sinnine ja koldne!
Tulle võtsma viete,
Punnane ja walge.
Lõuse armas ätsele
Mustast mullast üllesse,
Keik sind jubba odame,
Lõuse, tulle nobbe.

Waimolikkud wiid. Geiſtliche Melodien.

13. Sion, Sion rōmista,
eht: Jēſus tulle minnule.

Zion, Zion freue dich,
oder: Jēſus komm doch ſelbſt zu mir. 1861.

Ei-on, Ei-on rō-mus-ta, Tar-was on ſo rah-ho-ma, Wōi-le-ja ſa ol-led teal, Wōi-do kro-ni kannad ſeal.

14. Kūl paradiis on kad-dunud,
eht: Üks hingamisse pääw on ſe.

Das Paradies verloren iſt,
oder: Heut iſt des Herren Ruhetag. 1863.

Kūl pa-ra-diis on kad-du-nud, Kus A-dam, E-wa el-la-nud, Weil par-rem pa-ra-diis on ees, Meid

ſen-na ai-ta ab-bi-mees. Gal-le-lu-ja!

15. Sedda päwa olled ja,
eht: Armas Jēſus armwita.

Dieſen Tag hat Er gemacht,
oder: Liebſter Jeſu, wir ſind hier. 1861.

Sed-da pä-wa ol-led ja, Jē-ſand mei-le ar-muſt tei-nud, Keif ma-il-m nūid ted-da

fiit-fo, He-ſi-an-na rōm-ſaſt hūid-fo.

16. Jōulopühhal waſtaſtikko laulda.

Weihnachtsmelodie als Wechſelgeſang. 1848.

Üks laps on ſündind Betlemmas, Betlemmas, Kes keif ma-il-ma rōmuſtas, Rō-muſ-tas, Gal-le-hal-le-lu-ja.

p

Sin wiimses wo = dis hin-ga nüüd rah=ho=ga. Lõp-mud so häd = da ja sil-ma wes=si fa,

pp

El-lus sa ris = ti kand-sid kül tas = sa, Nüüd wõi-do rist eh = hi = tab so hau = a.

2. Meie kül weel siin tormise merre peal,
 Sul jubba jõudnud so laew nüüd äre seal,
 Meie maailmas weel mitmes waewas,
 Sinna jo seal pühhas õnjas taewas.

3. Singa nüüd mullas rahholist iwwake!
 Lotusse peale sa pantud hauasse,
 Ota sa, inglid hauasse hiiidwad,
 Ustliktud keit römuga siis tõuswad.

Kuif laulowisid, kus paljas aasta nummer, on Anse-
 kulla Dypetaja omma tehtud.

Alle Melodien, bei denen nur die Jahreszahl ange-
 geben ist, sind vom Ortsprediger selbst.

Juhhataja.

	Rähhet.
1. Karjatse laul (Hirtensied)	3
2. Nido laul (Mäherlied)	4
3. Kätki laul (Wiegenlied)	5
4. Kewwadene laul (Frühlingslied)	6
5. Kätki laul (Wiegenlied)	7
6. Kirgo kellad (Die Kirchenglocken)	8
7. Jummalaga jätminne (Der Abschied von der Heimat)	9
8. Lauo wäggi (Die Nacht des Gefanges)	10
9. Kirrik merre äres (Das Kirchlein am Meeresstrande)	11
10. Mo isfama (Mein Vaterland)	12
11. Süggifene laul (Herbstlied)	14
12. Kewwade ootminne (Frühlingslied)	15
Wainolikkud wiisid (Geistliche Melodien)	16
13) „Sion, Sion rõmusta“, ehl: „Jesus tulle minnute“ (Sion, Sion freue dich, oder: „Jesus, komm' doch selbst zu mir“)	16
14) „Kül paradisi on laddunud“, ehl: „Äks hingamisse pääm on se“ („Das Paradies verloren ist“, oder: „Heut' ist des Herren Ruhetag“)	16
15) „Sedda päwa olled sa“, ehl: „Kemas Jesus arwita“ („Diesen Tag hat Er gemacht“, oder: „Liebster Jesu, wir sind hier“)	17
16) „Jõulopühhal wastastikko laulda“ („Weihnachtsmelodie als Wechselgesang“)	17
17) „Sana äres laulda“ („Wie sie so sanft ruh'n“)	18

Paulus Börwemaak,

mit me bealega.

Lieder aus der Schworbe,

mehrstimmig.

[Körper, Martin]

Teine jaggo.

12116

Tartus.

H. Laakmanni nodi-trükl, ja seälsammas ta müakse.

1867.

Bibliotheca
universitatis
Dorpatensis

A-431

A 431.

13. Kätti laul. Wiegenlied.

Nüüd mag-ga, ma wal-wan so kät-ti ees teal, Ka lin-nof-sed met-fas jo

mag-ga-wad seal, Nad hin-ga-wad rah-hu-list of-sa-de peal.

2. Waat tassafest ällib sul nüüd ello laew,
Kül pärrast so peale ka tulles keik waew,
Kui pallawalt paistab so peale ka pääw.

3. Waat unnes sa naerad, ehk tunned sa nüüd
Ka inglide illo ja inglide hüüd,
Oh magga, sul polle weel waewa ei süüd.

14. Issakohate. Das Vaterhaus.

Kal = lis is = sa koh = ha = ke, Rei = ge kal = lim pes = sa, Lin = no pes = sa sar = na = ne,

Wei = ke mad = dal ma = ea. Siis = ki mo eest kal = li = ke, Ei ma tem = mast lah = kuts.

Kun = ni tul = nud tun = ni = ke, Wäl = ja wi = aks hau = da.

2. Siin tõi emma ilmal' mind,
Panni pehme kätti,
Siin ta jotis rinnast mind,
Keigefallim toidus.
Siin mind emma armastas,
Wõttis omma sülle,
Siin mind isä õppetä, s,
Satis õige tele.

3. Ei ma tahhaks wähheta
Teise kohha wasto!
Olgo kattus kullast ka,
Selgest hõbbest seinad!
Ei ma lahhuks ialge
Ärra isä maeast,
Kunni tulnud tunnike,
Wälja wiaks hauda!

15. Meio ku. Der Mai.

Ter-re, ter-re mei-o ku, Ar-mas mei-o ku Lah-ti laul = ja lin-no keel,

Nen-da rõ = mus nen-de meel, Tõst-wad om-ma ken-na healt Hal = ja met = sa pu = de pealt,

Ar-mas, ar-mas ol-led mei-o fu, Ar-mas, ar-mas ol-led mei-o fu!

2. Terre, terre, meio fu!
Lõbbus meio fu!
Lahked lilled heinamaal,
Konnad bied metsäl seal.
Igga karwa bitsewad,
Dmma illo näitawad,
∴ Lõbbus, lõbbus olled meio fu ∴

3. Terre, terre, meio fu!
Kenna meio fu!
Maarjama kui prudike
Ehitud nüüd peiole,
Läigib omma illoga
Salomonist kennam ta.
∴ Kenna, kenna, olled meio fu ∴

4. Terre, terre meio fu!
Lahke meio fu.
Arka üles minno meel,
Laula lahkest minno keel,
Tänna temma armo eest
Lojat suust ja süddamest,
∴ Lahke, lahke olled meio fu ∴

16. Iggatseminne ommaste järrele wöeral maal. Das Heimweh.

Nüüd sin-nust kau-gel ma, Mo kal-lis is-sa-ma. Kui so peal möt-len ma

Mo is-sa-ma Siis süd-da mu-re sees, Sil-mad mul kib-bes wees, Dm-ma koht,

om-ma ma, Kui kal-lis sa!

2. Kas teid weel nähha saan,
Kedda ma armastan,
Mo kallid wannemad,
Keif ommahsed?
Teie peal mötteldes,
Sullab mo südda sees,
Dmma koht, omma ma,
Kui kallis sa!

3. Kui unnes teid ma nään,
Teiega kofko saan,
Kedda ma armastan,
Siis rõmustan!
Arkan siis ülesse,
Keif kaddund äkkiste,
Silmad mul kibbes wees,
Jah kibbes wees.

4. Issamaad armastan,
Kunni ma mullaks saan,
Tale ma truiks jään,
Jah truiks jään!
Olgo ka wöeras ma
Nikkam ja kennam ma,
Dmma koht, omma ma,
Kui kallis sa!

17. Kurrete lahkumine. Der Kraniche Abzug.

Miks läh-hä = te Müüd kur-red är-ra siit, Sa lau-la = te Mi hal-let lau-lo wiit? Leid

Koor.

kuul-des jääb Ka hal-lets mei-e meel. Sest üt = tel = ge, Mis lau-lab tei = e keel! Leid

2. Se lodub on Mi armsast Summalast,
Et lahkuna Küll keige armsamast
:: Siin peame, Kui tulnud tunnife,
Meil' tulnud se, Sest hallest laulame. ::

3. Müüd ärra siit Keik lendes lähhame.
Küll kewwade, Kui witses wieke,
:: Keik taggasi Me jälle tulleme.
Siis rõmust wiit Keik tulesse laulame. ::

18. Talwe aeg. Der Winter.

Oh kuis ol = led tei = seks jä-nud, Maar-ja = ma ni nob = best sa Wal-ge kül = ma kat = te

al = la Ol = led heit = nud hin = ga = ma.

2. Kuhhu kenna kuub sul kaddund,
Nohhelinne, kirjoke?
Kuhhu pube lehhed läinud,
Kuhhu kenna lillife?

3. Surno rie sees müüd hingad!
Hinga, hinga rahhoga!
Küll sa jälle tõused ülles
Kewwadesse illoga.

4. Nenda kord ka kätte alla
Lähhän mulda maggama.
Tõusen jälle mullast ülles
Kenna ue ihhoga.

19. Taewa tähhed. Des Himmels Sterne.

Rah-hus käi-wad tae-wa täh-hed, tae-wa täh-hed, Om-ma teed seal ig-ga-pä,

Ei seal kuul-da ri-do, kär-ra, Ig-ga-wen-ne rah-ho-te.

2. Waikfelt jookseb :: selge hallik ::
 Omma teed siin eddasi,
 Kunni jõuab merre sisse,
 Hingab merres waggusi.

3. Kuldsed tähhed :: kõrges taewas ::
 Selge hallik siin ma peal.
 Meile hüüdwad : innimesed,
 Käige teed teie rahhus teal!

4. Käigem teed :: ohwennad, öed ::
 Jggapä siis rahhus teal.
 Uhe taewa issa lapsed
 Olleme siin ilma peal.

a. Siis meil ilka :: wainne ello ::
 Ni kui wainne hallikas,
 Kunni same rahho taewa,
 Kus need tähhed hiilgamas.

20. Issama. Das Vaterland.

Mo is-sa-ma ar-mas, Kus sün-di-nud ma, Sind ar-mas-tan ma jär-geft, Sind

ki-dan lau-lo-ga, Sind ar-mas-tan ma jär-geft, Sind ki-dan lau-lo-ga.

2. Ei seedrid, ei palmid
 Küll kaswa mei' maal,
 :: Meil siiski kennad männid
 Ja kused, kassed teal! ::

3. Ei hõbbedat, kulda
 Ei leita mei' maal
 :: Meil wiljakandjat mulda
 On siiski küllalt teal! ::

4. So pole ma hoiat,
 Sull' truiks ma jään,
 :: Kunni ma kord ka surren
 Ja omma hauda lään! ::

21. Summalaga jätminne. Der Abschied von der Heimath.

Sum-ma = la = ga om = ma = kes = sed, Lei = ne tei = fest lah = fu = me, Te = ad =

mat = ta, kas ial = ge Lei = ne teist weel näh = ha sa = me.

2. Summalaga kōhakenne,
Kallis isä maeate!
Kus ma sündsin ilmale,
Kas mo filmad sind weel näwad?

3. Summalaga wäljad, methad,
Kus ma käisin karjaga,
Laulsin rõõmsa healega
Säge keik nüüd Summalaga.

22. Laewamehhe laul. Schifferlied.

Lae = wo = fe, lae = wo = fe, Sul on suur häd = da käes, Lae = ned on hirm = sad küil,

Tuul tul = leb tap = jaks sull', Lae = wo = fe, lae = wo = fe, Kes so ab = bi = me's?

2. Jesuke, Jesuke,
Sa olle abbimees!
Dn Jesus laewa peal,
Siis polle karta weel,
Jesuke, Jesuke,
Meie jure jä!

3. Innime, innime,
Sa olled isse laew,
Mailma merre peal,
Dn kange patto tuul,
Innime, innime!
Panne tähhele!

4. Jesuke, Jesuke,
So peale lodan ma.
Sa hoiad hädda eest.
Mo hing on sinno käes,
Awwita, awwita
Te mind ünsaks ka!

Selle laulo salmid on ühhe Joma õppetaja tehtud.

23. On Aleksandrile. Heil Alexander.

On A = lex = san = dri = le, Mei' kal = li Reis = ri = le au = jär = je peal Ku = le meid

hel = des = te, Is = sand, Kui pal = lu = me, On = ne ja õn = nis = tuft Mei' Reis = ri = le.

24. Omma kirrik õhto aenal. Die Kirche am Abend.

Waat päi = te lo = ja läh = häb, So pea = le lah = kest pais = tab, Sa mei = e kir = go =

ken = ne, Sa kal = lis koh = ha = ken = ne.

2. So aknad illust hiilgwad,
Kui küünlab laugel' paistwad,
Ja õhto nenda waifne,
Ni soe, armas, lahke!

3. So arja peal seal istwad
Waat peasokesed kennad.
Nad õhto laulo laulwad
Ja omma lojat kiitwad.

4. So torn, se ülles näitab
Meil' järgest kõrwo hüab:
Oh taewa pole tõtte,
Mis ülleweel, oh nõudke.

5. Sa kawa jubba seisab
Oh mönni sadda aastat,
Kui mitto sind on näinud,
Kes ammo hauda läinud.

6. Ka meie hauda läh'me,
Kui aeg meil jõudnud kätte,
Siis hüüdwad sinno kellad,
Meid wimist teed ka saatwad.

25.

Kui on sin ma peal kan = tud Kõl mon = ni ras = te koorm, Siis on meil wi-maks

an = tud Weel pat = to pal = gaks surm.

2. Se wõttab suggulasseb
Ja armsad sõbrad käest
Ja wiib meid isse wimaks
Siit ära teiste eest.

3. Se on üks wanna luggu
Mailma algusest,
Ja fliski südda leinab,
Et sa ei pease sest.

3. Ja wata, sinna peased,
Sest surmast, häddast ka,
Et sulle abbiks tulnud
So Dnnisteggia.

5. La kandis sinno koorma,
La kannatas so süüd,
La andis ennast surma,
Sind wälja kista niüüd.

6. Kui hing kord lahkus ihhust,
Siis wõttab ülesse
Mailma tühjast pihhust
Sind omma sülesse.

7. Ka ihho wiimisel päwal
La hauast wälja toob,
Ja sinno õnsal' hingel'
Ut kaunist ihho loob.

Salmid on endise Mustjala õppetaja Masingi tehtud.

Bibliotheca
universitatis
Dorpatensis

Juhhataja.

	Lchhet.
13. Rätti laul (Wiegenlied)	19
14. Isfakohhake (Das Vaterhaus)	20
15. Meio ku (Der Mai)	21
16. Sggatseminne ommaste järrele wberal maal (Das Heimweh)	22
17. Kurrete lahkuminne (Der Kraniche Abzug)	24
18. Talwe aeg (Der Winter)	25
19. Laetwa tähbed (Des Himmels Sterne)	26
20. Isfama (Das Vaterland)	27
21. Summalaga jätminne (Der Abschied von der Heimath)	28
22. Laewamehhe laul (Schifferlied)	29
23. Dn Aleksandrile (Heil Alexander)	30
24. Dmma kirrik öhto aeal (Die Kirche am Abend)	31
25. Salmid on endise Mustjalla öppetaja Masingi tehtud	32

100

14

A A

431

26528

TÜ RAAMATUKOGU

1 0300 01207411 0